

KAKO BDJETI I NE ZASPATI?

Oba današnja čitanja postaju nam jasna tek ako ih razumijemo u svjetlu evanđeoskog odlomka. Bez evanđelja postoji opasnost da ih krivo shvatimo i krivo živimo.

» NEČISTI I OKALJANI

Čitanje iz Knjige proroka Izaije nam doziva u pamet vlastitu grešnost i nedostojnost pred Bogom. Posvješćuje se činjenica da smo oni koji prečesto odlutamo s Božjeg puta te da nam je srce otvrdlo pa ne pokazujemo ljubav ni prema Bogu ni prema čovjeku.

Dok je s jedne strane potrebno da budemo svjesni svoje ništavnosti, s druge strane postoji opasnost da se potpuno udaljimo od Boga i zaključimo kako nam nema spasa.

» MILOST I BOGATSTVO

U poslanici koju je sv. Pavao napisao Korinćanima osjeća se potpuno drugačiji naglasak. Osjeća se svečanost, zahvaljivanje i svijest o otkupljenosti.

Potrebno je da doista prepoznamo milost što nam je dana po Isusu koji je Krist i svakovrsno bogatstvo darova Duha Svetoga što svjedoče o Očevoj ljubavi. Ipak, bilo bi preuzetno pomisliti da nam nije potrebno svakodnevno budno paziti da ne padnemo dok mislimo da čvrsto stojimo.

» BDIJTE JER NE ZNATE KADA JE ČAS

Te dvije krajnosti koje na prvi pogled mogu izgledati nespojive, evanđeoski odlomak povezuje u jedno. I potiče nas da živimo svjesni vlastite svetosti i grešnosti. Da živimo znajući koliko je neizmjerena Božja

ljubav i koliko je slaba naša narav. Da svakodnevno idemo kroz život imajući na umu da smo pozvani rasti, ali da u bilo kojem trenutku možemo pasti.

Bog nam je darovao sebe. Spasenje po Kristu i milost u Duhu Svetome. Povjerio nam je bogatstvo svoje ljubavi. Na nama je da budemo budni i marljivi. Da čuvamo i razvijamo ono što nam je povjereno do ponovnog Kristova dolaska.

Prvotni zanos s vremenom slabi. No, prava vjernost Bogu i čovjeku očituje se u svakodnevnom življenju vlastitoga opredjeljenja. U obavljanju redovitih dužnosti. Pa čak i onda kad nas umor i mrak svladaju. Potrebno je bdjeti. Ne dopustiti da nam klone volja, otvrdne srce i presahne nadahnuće za činjenje djela ljubavi prema čovjeku u potrebi.

KAKO SE PROBUDITI AKO SPAVAMO?

Ima jedna simpatična priča koja ide ovako: *neki otac kuca na vrata spavaće sobe u kojoj njegov sin spava. 'Sine, probudi se!', kaže otac. Iznutra sin uzvraća: 'Joj, tata, ja bih još spavao. Ne da mi se ustati!' Nato će otac sada malo glasnije: 'Sine, ustaj! Moraš u školu. Zakasnit ćeš!' 'Ali, ja ne želim u školu!', uzvraća sin. 'Što to govoriš?! Zašto ne želiš u školu?' 'Zbog tri razloga', odgovara sin. 'Prvo, u školi je tako dosadno; drugo, u školi me djeca zadirkuju; i treće, jednostavno ne podnosim školu!' Otac vidno uzrujan, odgovara sinu: 'E kada tako govoriš, sada ću ja tebi nabrojiti tri razloga zašto moraš ići u školu: prvo, sine, to je tvoja dužnost; drugo, ti imaš 45 godina; i treće, sine, ne zaboravi da si ti učitelj i razrednik!' (Anthony de Mello)*

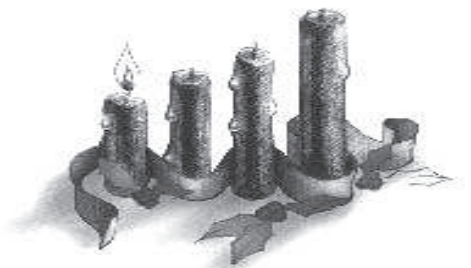
Često smo slični sinu iz priče. Rado bismo prespavali mnoge životne izazove, zatvaramo oči pred stvarnošću, bježimo u uspavanost koja poprima različite oblike: komotnost, površnost, ravnodušnost, samozadovoljstvo. Ako tome dodamo i duhovnu uspavanost koja zamračuje pogled na ono što je bitno u životu, tada nije pretjerano reći da većina ljudi spava, a da toga nisu ni svjesni. Rađaju se spavajući, žive spavajući, žene se spavajući, odgajaju djecu spavajući, umiru spavajući, a da se nikada nisu stvarno probudili.

Još je opasnije buditi druge. Ljudi vole živjeti u svojim snima. Davno prije Krista, grčki filozof Platon opisao je to u svom djelu *Država*. Govoreći o vrhunskoj ideji dobra i drugim idejama od kojih ljudi percipiraju samo sjene i odbljeske, on priča o ljudskom plemenu koje

se nalazi u spilji u kojoj ne dopire sunčeva svijetlost. Spilja je osvijetljena plamtećom vatrom iza koje se nalaze pomični predmeti a ljudi, kao danas u kinu, gledaju tek odbljeske i sjene tih predmeta na zidovima spilje, uvjereni da su to stvarni predmeti. Ipak jedan od njih otkriva varku, čak izlazi iz spilje na sunčevu svijetlost. Nenaviknut na toliko svjetlo, biva potpuno zasljepljen no malo po malo progleda i počinje razlikovati stvari i predmete, onakvi kakvi zaista jesu. Hoće li mu pleme povjerovati kad se vrati u spilju i kaže ima da žive u dvostrukoj obmani? Neće! Dapače, odbacit će ga.

Isus je to iskusio na vlastitoj koži. Nastojao je ljudima svoga vremena, a i svima nama, objasniti kako volimo živjeti u licemjerju, lažima, samodopadnosti. Mnogi ga nisu mogli a ni željeli slušati. Pristali su da se smakne.

Duh ovoga svijeta nudi sto načina da nas uspava, da nas uvjeri u svoje laži. A mi mu tako često vjerujemo. Došašće je pravo vrijeme za buđenje iz vlastitog drijemeža. Isplati se, makar koliko smo bježali i zatvarali oči nad vlastitom stvarnošću, opet ih otvoriti i u Kristovu svjetlu pogledati na sebe i svijet oko sebe.

LITURGIJSKI KUTAK (4)

ALELUJA = Poklik budućem gradu Jeruzalemu kojim će biti pozdravljen Krist kao pobjednik nad starim Babilonom. Pjeva se na kršćanskim bogoslužjima. Pritom zajednica ustaje i tako pozdravlja Gospodina koji će progovoriti riječima Evanđelja.

10. PROSINCA - DRUGA NEDJELJA DOŠAŠĆA

- ☞ 09.00 – župna sveta misa
- ☞ 11.00 – sveta misa sa sudjelovanjem djece i roditelja
- ☞ 18.00 – večernja sveta misa sa sudjelovanjem mladih

SUSRET RODITELJA PRVOPRIČESNIKA I KRIZMANIKA JE DANAS, 3. 12. U 10 ILI 17 SATI.

TJEDNE OBAVIJESTI

- OD Ponedjeljka kreću mise zornice u 06.00 sati, s molitvom jutarnjeg časoslova
- U ponedjeljak 4. 12. započinje upisivanje misnih nakana za 2018. godinu. Svaka obitelj može upisati DVIJE NAKANE za iduću godinu. Uz misne nakane koje su vezane uz određeni datum postoje i nakane nevezane uz datum i mjesto.

BEZGRJEŠNO ZAČEĆE BL. DJEVICE MARIJE - Petak, 8. 12.

Crkveni je nauk da na Mariju nije prešao, istočni (od glagola "isteći"), praroditeljski grijeh. Bog ju je od "istočnog grijeha" sačuvao već u krilu njezine majke Ane i to zato što je nju (Mariju) tako unaprijed odabrao da bude majka Isusu Kristu. Radi se, dakle, o jednoj duhovnoj stvarnosti, kažemo, otajstvu, i članku vjere. Teologija nastavlja da Marija nije učinila ni osobnih grijeha. – Upravo zbog tog nadasve uzvišenog sadržaja ovog nauka o Mariji, uveden je u kalendar opće Crkve uz druge i ovaj marijanski blagdan "bez istočnoga grijeha začete Djevice i Bogorodice Marije".

Blagdan Bezgrešnog Začeca Blažene Djevice Marije, slavi se 8. prosinca. Utemeljio ga je papa Siksto IV. 1476. g. Dogmu je svečano proglasio papa Pio IX. u poslanici "Ineffabilis Deus", 8. prosinca 1854. g. Katolička Crkva vjeruje da dogma ima potporu u Bibliji. Arkandeo Gabrijel nazvao je Mariju kao "punu milosti", a crkveni oci nazivali su Mariju – Blaženom Djevicom. Prema katoličkoj teologiji, Marija je morala biti posve bez grijeha, da bi mogla začeti Isusa.

Evo što Katekizam Katoličke Crkve naučava o Bezgrešnom Začecu:

"Da bi bila Spasiteljeva Majka, Marija je 'bila od Boga nadarena darovima koji su u skladu s tako uzvišenom ulogom'. Anđeo Gabriel, u času navještenja, pozdravlja je kao 'milosti punu' (Lk 1,28). I doista, da bi navještau svoga poziva mogla dati slobodan pristanak svoje vjere, bilo je potrebno da bude sva nošena Božjom milošću.

NEDJELJNA PORUKA

RADOSNO IŠČEKIVANJE

Isus nas poziva da bdijemo i budno čekamo njegov drugi dolazak. Mi u došašću to na poseban način pokazujemo ranijim ustajanjem i eventualnim sudjelovanjem u misama zornicama. Naša želja da budno dočekamo Krista nije nastala iz straha, nego iz želje za što skorijim susretom.

Iz želje da ne propustimo niti jedan trenutak koji možemo provesti s njime. Zato je došašće - radosno iščekivanje.

Na koji način se u tvojoj obitelji prepoznaje radosno iščekivanje Kristova dolaska?

IZ EVANĐELJA PO MARKU

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima:

»Pazite! Bdiite jer ne znate kada je čas. Kao kad ono čovjek neki polazeći na put ostavi svoju kuću, upravo povjeri slugama, svakomu svoj posao, a vrataru zapovjedi da bdije. Bdiite, dakle, jer ne znate kad će se domaćin vratiti – da li uvečer ili o ponoći, da li za prvih pijetlova ili ujutro – da vas ne bi našao pozaspale ako iznenada dođe. Što vama kažem, svima kažem: Bdiite!«